

Sygn. akt IX Ka 204/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Marzena Polak

Protokolant: st.sekr.sądowy Magdalena Maćkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2014 roku

sprawy **J. K.**

obwinionego o wykroczenie z art. 124 § 1 kw

z powodu, apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu

z dnia 4 marca 2014 roku, sygn. akt II W 1949/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia obwinionego od kosztów sądowych za II instancję, a wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 204/14

UZASADNIENIE

J. K. został obwiniony o to, że: w dniu 22 czerwca 2013 r. ok. godz. 14.00 w miejscowości S. gmina Ł. umyślnie uszkodził kask (hełm ochronny) o wartości 200 zł na szkodę K. K. zam. (...)(...)

- tj. o wykroczenie z art. 124§1kw

Wyrokiem z dnia 4 marca 2014 roku Sąd Rejonowy w Grudziądzu, sygn. akt II W 1949/13 uznał obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego, tj. wykroczenia z art. 124§ 1 kw i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 350 (trzystu pięćdziesięciu) złotych grzywny.

Na mocy art. 124 § 4 kw sąd zasądził także od obwinionego J. K. na rzecz K. K. kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem naprawienia szkody oraz zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 35 (trzydzieści pięć) złotych tytułem opłaty sądowej oraz 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania.

Apelację od tego wyroku złożył osobiście obwiniony. Zarzucił on wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych wynikający z nieprawidłowej i jednostronnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego. W konsekwencji, należy uznać, iż wniósł on o uniewinnienie go od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i nie zasługiwała na uwzględnienie.

Na samym wstępie stwierdzić należy, iż zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji przeprowadził przewód sądowy w sposób wszechstronny i wnikliwy, dokonując wszelkich niezbędnych czynności dowodowych, koniecznych dla prawidłowego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Ocena zgromadzonego materiału dowodowego mieściła się przy tym w granicach sędziowskiej swobody, należycie uwzględniając zasady logiki i prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Pozostawała ona wobec powyższego pod pełną ochroną dyspozycji art. 7 kpk, spotykając się w związku z tym z całkowitą akceptacją Sądu Okręgowego.

Odnutowania wymaga również fakt, iż pisemne uzasadnienie zaskarżonego wyroku sporządzone zostało zgodnie ze wszystkimi wymogami, jakie stawia mu art. 424 kpk, pozwalając tym samym Sądowi II instancji na pełną i właściwą ocenę motywów, jakimi kierował się Sąd Rejonowy przy wydaniu orzeczenia. W szczególności w uzasadnieniu tym w sposób niebudzący wątpliwości przedstawione zostały poczynione ustalenia faktyczne, jak i ocena zebranych dowodów.

Rozpoznając niniejszą sprawę, w żadnym przypadku Sąd Okręgowy nie dopatrył się także uchybienia przepisom postępowania karnego. Sąd I instancji w toku procesu zgromadził wszelki materiał niezbędny do wydania prawidłowego rozstrzygnięcia, uwzględniając okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i niekorzyść obwinionego. Brak też przesłanek do formułowania twierdzeń, iż niedające się usunąć wątpliwości, rozstrzygnięte miałyby być wbrew regule wyrażonej w art. 5 § 2 kpk, a sprowadzające się do zasady in dubio pro reo.

W związku z tym, iż Sąd Odwoławczy w całej rozciągłości aprobuje stanowisko Sądu Rejonowego w zakresie ustalonego stanu faktycznego, oceny materiału dowodowego, jak i w przedmiocie winy obwinionego, nie ma więc potrzeby, aby w tym miejscu szerzej przytaczać argumentację zawartą w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, a za wystarczające uznać należy odwołanie się do niej.

Prawidłowe przeprowadzenie postępowania dowodowego oraz właściwa, zgodna z wymogami art. 7 kpk, ocena wszystkich dowodów, doprowadziły Sąd Rejonowy do w pełni trafnych ustaleń w zakresie stanu faktycznego. Sąd II instancji w całej rozciągłości aprobuje te ustalenia, które to znalazły odzwierciedlenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, traktując je jako własne. Sprawstwo przedmiotowego czynu przez obwinionego wykazane zostało ponad wszelką wątpliwość.

Argumentacja zaprezentowana w apelacji stanowi jedynie polemikę ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, i - w ocenie Sądu Okręgowego – nie zasługuje na uwzględnienie.

Wymierzonej oskarżonemu kary nie można uznać za szczególnie surową. Oscyluje ona raczej w okolicach dolnej granicy zagrożenia ustawowego. Uwzględnia wszelkie okoliczności łagodzące i obciążające i jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego obwinionemu czynu. Uwzględnia także możliwości finansowe obwinionego.

Z uwagi na sytuację majątkową i finansową obwinionego, oraz fakt wymierzenia kary finansowej - Sąd Okręgowy zwolnił go od uiszczenia kosztów sądowych za drugą instancję.